

Z ČASA NAMENJA

KAKO STARA JE
ZEMLJA?

je stvarjenje verodostojno?

Glede na Gallupovo anketo iz maja 2012 46 odstotkov Američanov veruje, da je “Bog ustvaril ljudi v sedanji obliki v časovnem obdobju zadnjih 10.000 let”;

32 odstotkov jih veruje v teistično evolucijo, torej da Bog vodi evolucijski proces in 15 odstotkov jih veruje v evolucijo brez vsakršnega božanskega posredovanja. Kljub temu v naši kulturi, vključno z znanostjo, politiko, vzgojo in mediji, dominira teorija o evoluciji. Teh 15 odstotkov ljudi, ki verujejo v evolucijo, trdi, da je teorija evolucije osnovana na človeških ugotovitvah in razumu in da pri pojasnitvi tem, kot je starost zemlje, ni potrebno upoštevati Božjega delovanja. Če izpustimo Boga, je evolucija najboljša razlaga nastanka sveta, kar jih je izumil človek. Toda obstajajo dobri in razumni razlogi za vero v božansko stvarjenje in opazni dokazi, ki jo podpirajo.

Dr. Ariel Roth obravnava to pomembno temo v svojem članku “Kako stara je zemlja?”, ki se začne na strani 20.

Z ČASA
ZNAMENJA

ISSN 1580-223X

izhaja polletno

vse pravice pridržane

Urednik: Zmago Godina

Slika na naslovnici: danmir12 – Fotolia

Znamenja časa

Njogoševa 15

1000 Ljubljana

e-mail: info@sbz.si

naslovnica

20 Kako stara je Zemlja?

Soočenje človeških dognanj in Svetega pisma – nezmotljive Božje besede.

članki

6 Bodite torej budni

Znamenja časa se dogajajo povsod okrog nas – jih prepoznavamo?

12 Nauki iz trgovine z vodovodnim materialom

Zgodba, ki nam pomaga razumeti dogajanje na Božji sodbi.

16 Vrzi se dol!

Kdo lahko reče, da ni nikoli izzival Božje zaščite?

26 Sveto pismo za ljudi

John Wycliffe je prvi prevedel Sveto pismo v angleščino.

33 Trojica

Nauk o treh osebah Božanstva je bil v zgodovini krščanstva večkrat predmet razprav.

40 Denar ni vse

kolumne

4 Religija v novicah**11 O prehrambenih rečeh**

Kruh življenja

31 Živeti z otroki

Preprečiti otroško upornišтво

38 Vaša svetopisemska vprašanja

Revija Znamenja časa želi bralcem zagotoviti relevanten material – novice, nasvete in članke, ki jim bodo v sodobni družbi pomagali k polnosti življenja in jih izpolnili z radostjo in upanjem.

Z ČASA NAMENJA

Svetopisemska besedila so vzeta iz Standardnega prevoda Svetega pisma. Copyright © Društvo Svetopisemska družba Slovenije 1996, z dovoljenjem. Besedila z oznako EKV so iz ekumenske izdaje iz leta 1987. Besedila z oznako CHR so po Chraskovem prevodu. Vse slike, kjer ni posebej označeno: © 2019 Adobe Stock

NAVEDENO

“Kristus, moj Zveličar, pričakuje od mene, da prenašam tudi posledice neposlušnosti pokvarjenim zakonom.”

Kitajski pastor Wang Yi je napisal te besede preden je bil 9. decembra 2018 aretiran zaradi vodenja neuradne krščanske cerkve. – Morning Star News

Delež protestantov, ki menijo, da je katolicizem podoben protestantizmu

Nemčija	%
Podoben	78
Različen	19

Nizozemska	%
Podoben	65
Različen	28

Združeno kraljestvo	%
Podoben	58
Različen	37

Združene države	%
Podoben	57
Različen	41

Švedska	%
Podoben	57
Različen	18

V ZDA narašča čarovništvo

Glede na tri raziskave, ki jih je opravil Trinity College iz Hartforda, je med letoma 1990 in 2008 število pripadnikov Wicca v ZDA narastlo z 8.000 na 340.000. Novejše poročilo centra Pew Research kaže, da je leta 2014 bilo med enim in poldrugim milijonom vikancev in poganov, kar je 0,4 odstotka ameriškega prebivalstva. Poročilo Market Watch pa kaže, da sta bili leta 2017 v ZDA opravljene okrog 2 milijardi psihičnih obredov. Med ostalim so spiritistični mediji izgovorili uroke o predsedniku Donaldu Trumpu. Neka čaravnica je izjavila, da njen urok ni bil mišljen, “da bi se telesno poškodoval, temveč da bi preprečil

uresničenje njegovih načrtov.” Krščanska pisateljica in guvernica Julie Roys pravi, da je čarovništvo posebno privlačno za milenijce, ker gre za “predkrščansko tradicijo, ki spodbuja svobodo misli in razumevanje zemlje in narave.” –CNS News.com

Aretirani iranski kristjani

6. decembra lani je skupina iranskih agentov vdrla v dom Amirja Taleipourja in njegove žene Mahnaz Harati in ju aretirala pred očmi njune sedemletne hčerke. Od takrat jima ne dovolijo stikov s sorodniki in nimata pravne podpore. Za hčerko skrbijo sorodniki. Njun zločin? Sta kristjana. Iranski krščanski voditelji pravijo, da takšne aretacije porastejo v času božiča, ker je takrat krščanstvo za mnoge Irančane posebej privlačno. Država poskuša zadušiti ta trend z ustrahovanjem in stanje je bilo posebej slabo leta 2018. – Open Doors

VIR: The Gallup Organization

Arc Encounter in prvi amandma ustave ZDA

Ark Encounter (Doživeti barko) je tematski park v Williamstownu v Kentuckyju ZDA. V njem je kopija Noetove barke v resnični velikosti, kakor je opisana v Svetem pismu. Tematski park so odprli 7. julija 2016 in je pritegnil milijon obiskovalcev letno, vključno z otroki državnih šol na šolskih ekskurzijah. Toda organizacija Freedom From Religion Foundation (FFRF – Fondacija svoboda pred religijo) iz

Madisona v Wisconsinu je pred kratkim poslala 1273 pisem šolskim okrožjem v Kentuckyju in sosednjih državah z opozorilom, da te ekskurzije kršijo načelo ločenosti cerkve in države. Ken Ham, ustanovitelj parka, se je odzval in ponudil brezplačni vstop, ko gre za šolske ekskurzije: "Če si FFRF drzne groziti javnim šolam in jih ustrahovati, imamo dostop do strokovnih ustavnih odvetnikov, ki bodo šolam zagotovili svoje brezplačne usluge, tudi če to pomeni pot do ameriškega vrhovnega sodišča." – *Lexington Kentucky Courier Journal*

WIKIMEDIA

Je verska svoboda neumnost?

Karen Pence, žena ameriškega podpredsednika Mikea Pencea, je nedavno sprejela službo učiteljice v Immanuel Christian School v severni Virginiji. Šola zahteva od staršev, učiteljev in ostalega šolskega osebja, da podpišejo dokument, s katerim potrjujejo svojo zavezanost svetopisemskim načelom zakonske zveze in spolne morale. Toda Trevor Noah, gostitelj oddaje Daily Show, je kritiziral Pencejevo in izjavil, da je verska

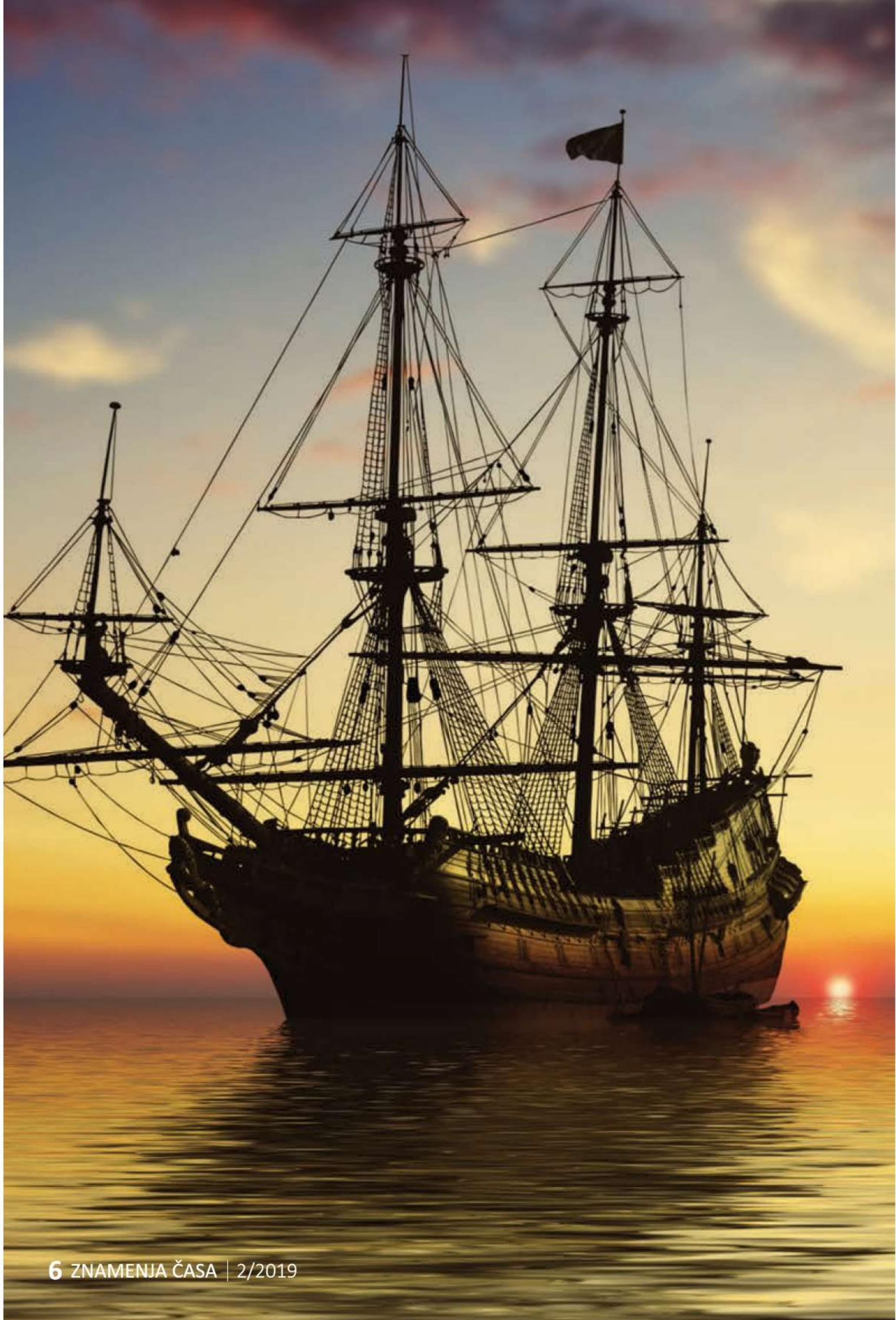
svoboda "neumnost". Rekel je: "Menim, da je noro, da lahko v Ameriki diskriminirate kogarkoli s preprosto izjavo "Oh, to je zaradi moje vere!" Karen Pence je vseeno ostala pri svoji odločitvi, da uči na tej šoli.

–*Christian Headlines*

Kitajska prepoveduje prvo zapoved

Novembra 2018 so kitajski uradniki vdrli v prostore, kjer je potekalo krščansko bogoslužje in iz desetih zapovedi, napisanih na zidu, izbrisali

prvo, ki se glasi "Jaz sem GOSPOD, tvoj Bog. Ne imej drugih bogov poleg mene!" (2 Mz 20,2.3) Eden od uradnikov je rekel: "Xi Jin-ping nasprotuje tej izjavi. Kdo si drzne nasprotovati?" Komunistična vlada je prav tako z mnogih cerkva odstranila križe in prepovedala Sveta pisma razen vladno odobrenega prevoda. Preganjanje kristjanov na Kitajskem narašča in je trenutno najhujše od kitajske kulturne revolucije v letih 1960–1970. –*Open Doors*

BODITE TOREJ

BUDNI

Errol Wright pripoveduje zgodbo o brodolomu, ki se je zgodil pred 300 leti in ponuja nekaj pomembnih naukov za nas danes.

Dobrih 50 kilometrov zahodno od bogatega pristaniškega mesta Geraldton na zahodni obali Avstralije leži veriga 122 koralnih atolov, ki se raztezajo več kot 90 kilometrov vzporedno z obalo. Ti koralni izrastki so samo kakšen meter nad morsko gladino. Nekateri so mali otočki poroznih koral, drugi pa so dovolj veliki za prebivanje ali celo za letalsko stezo.

Večino atolov poseljujejo številne ptice, tjuljni in plazilci.

Atole je prvič odkril Frederick de Houtman, slavni nizozemski raziskovalec in pomorščak. Imenoval jih je Houtman Abrolhos (pogosto jih imenujejo Abrolhoško otočje). Portugalska beseda *abrolhos* je bratovščini pomorščakov takrat veliko pomenila. V 17. In 18. stoletju je bilo vsako potovanje z ladjo dogodivščina z negotovim izidom, zato so

portugalski pomorščaki pogosto rekli “Abrolhos”, ko so se poslavljali od prijateljev in domačih.

V začetku pomorskega prometa so se ladje, ki so prečkale Atlantik, usmerile južno, da bi ujele pasatne vetrove, potem zahodno čez Magellanovo ožino in čez Pacifik, nato zahodno na dolgo pot proti Indoneziji (takrat znani kot East Indies). Ker niso imeli instrumentov za merjenje geografske dolžine, so se kapitani usmerili proti zahodni avstralski obali. Ko so zagledali kopno, so zavili severno dokler niso pripluli do Batavie (danes znane kot Jakarta, glavno mesto Indonezije). Na tem potovanju so se nevarno približali Abrolhoškemu otočju.

Ker otoki niso bili označeni, so se kapitani domislili izračuna bližine plitvine glede na število dni, ki so jih preživeli na ladji. Kdor je bil zadolžen za opazovanje, je moral paziti, kdaj bo ugledal valove, ki so udarjali ob plitek greben.

prvo plutje

Leta 1628 je nizozemska pomorska družba East India Company s ponosom v morje poslala Batavio, ki je bila poveljniška ladja družbe. Po na hitro opravljenih pripravah je bila nared za svojo prvo pomorsko pot do mesta, po katerem je bila imenovana.

Ladja ni bila daljša od 32 metrov, vendar je bila obložena s sodi ruma, viskija in vina. Oskrbljena je bila tudi s skrinjami zlata in srebra –

takratno valuto za plačevanje ob prihodu v živahno kolonijo. Na krovu je bilo 300 vojakov, posadka in skupina potnikov, med katerimi so bili tudi ženske in otroci.

Francisco Pelsaert, predstavnik ladijske družbe, odgovoren za ta podvig, je bil ugleden trgovec in poveljnik ladje. To pa ni bilo vseč Ariaenu Jacobszu, kapitanu, ki je težko sprejemal navodila nekoga, ki ni bil pomorščak. Tudi njuna predhodna srečanja niso bila preveč prijetna.

8-mesečno potovanje je bilo polno zapletov, pijančevanja, nemoralnosti in zarot. Kljub temu da je bilo potovanje nevarno, dogajanje pod krovom ni kazalo, da se tega zavedajo. Svarilo starega pomorščaka, naj “ostanejo budni”, se jim ni zdelo pomembno.

Večina članov posadke je bila pijana, tistih nekaj treznih, pa je nadlegovalo potnike. Tudi vojaki so se obnašali podobno. Pelsaert na ladji ni znal uveljaviti svoje avtoritete, deloma tudi zaradi sporov z Jacobszom.

In tako je težko obložena ladja s polnimi jadri plula v nemirnem morju. Na krovu je ostalo le nekaj članov posadke ter en opazovalec na jamboru. Zgodaj zjutraj 4. junija 1629, še preden je sonce vzšlo, se je opazovalcu zazdelo, kakor da vidi odsev meseca na beli podlagi. Nenadoma, brez svarila, je ladja zadela ob greben *Morning* (jutro) blizu Beaconovega otoka, ki je bil del Abrol-

hoškega otočja.

Na žalost ljudje na krovu Batavije niso imeli odprtih oči. Batavija se je visoko dvignila in treščila ob podvodni greben.

Večini potnikov in članov posadke se je uspelo rešiti na mali otoček, ki so ga kasneje poimenovali Pokopališče Batavije. Od tu so se preživeli kasneje preselili na drug mali otok, kamor je odneslo večino njihovih zalog.

Ko so se utaborili, sta Pelsaert in Jacobsz napolnila dva čolnička z zalogami in se odpravila po pomoč proti Indoneziji (takrat Vzhodna Indija) skupaj s še nekaj člani posadke. Groza, ki je zavladala na otoku s preostalimi potniki, je bila nepopisna, toda po dveh mesecih krvavih bojov in pomanjkanja, so preživele rešili in jih končno prepeljali do Jakarte.

v času Noeta

Pred skoraj 2000 leti je Jezus svojim učencem pripovedoval o koncu sveta in naštel nekaj najpomembnejših znakov bližine konca. Rekel je: "Kakršni so bili namreč Noetovi dnevi, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. Kakor so namreč v tistih dneh pred potopom jedli in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe v ladjo, in niso spoznali, dokler ni prišel potop in vseh odnesel, tako bo

znamenja konca

V Mt 24,4-14 nas je Jezus opozoril na znake, ki bodo kazali začetek konca sveta.

- „Glejte, da vas kdo ne zavede! Veliko jih bo namreč nastopilo pod mojim imenom in bodo govorili: 'Jaz sem Kristus,' tako da bodo mnoge zavedli.“ (Mt 24,4.5)
- „Slišali pa boste o vojnah in govorice o vojnah; glejte, da se ne vznemirite! ... Vzdignil se bo namreč narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu in lakote in potresi bodo na raznih krajih.“ (Mt 24,6.7)
- „Lakote in potresi bodo na raznih krajih, vendar je vse to začetek porodnih bolečin.“ (Mt 24,7.8)
- „Veliko se jih bo takrat pohujšalo. Izdajali bodo drug drugega in se med seboj sovražili.“ (Mt 24,10)
- „Vstalo bo veliko lažnih prerokov in bodo mnoge zavedli.“ (Mt 24,11)
- „Ker se bo nepostavnost povečala, se bo ljubezen pri mnogih ohladila.“ (Mt 24,12)
- „In ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in takrat bo prišel konec.“ (Mt 24,14)

tudi ob prihodu Sina človekovega.” (Mt 24,37-39)

Jezus ni obsojal tega, da ljudje jedo in pijejo, niti ni imel nič proti poroki. Kar je želel poudariti, je to, da se bodo ljudje pretirano ukvarjali z vsakodnevnimi dejavnostmi, in ne bodo pokazali zanimanja za znake prihajajočega konca, ki se bodo pojavljali vse naokrog. In tako jih bo njegova vrnitev presenetila.

Jezus je nato posvaril, naj imajo ti, ki bodo živeli v zadnjih dneh zemeljske zgodovine, odprte oči. “Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod!” (Mt 24,42) Potrebna je torej budnost.

tat ponoči

Tragedija, ki se je zgodila z Batavijo, je lepa ponazoritev tega, kar je hotel povedati Jezus. Če bi ali poveljnik ali kapitan bila pozorna, bi videla, da se ladja nevarno približuje avstralski obali. Previdno bi obkrožili Abrolhoško plitvino in se usmerili severno proti Bataviji (Jakarti). Toda posadka in potniki so bili zapleteni v lastne interese. Kapitanova kabina je bila polna zarotnikov, ki so načrtovali upor. Bili so na novi ladji, ki je bila dobro oborožena; v skrinjah so imeli celo bogastvo zlata in srebra, imeli so veliko zalogo hrane in alkohola je bilo toliko, da bi se lahko še dolgo opijali. Nestrpno so čakali priložnost, da piratsko napadejo kakšno bogato ladjo, ki bi trgovala v bližini Abrolhoškega

otočja. Toda ostrih in plitvih koralnih grebenov niso opazili.

Kar se je zgodilo Bataviji, lepo ponazarja Jezusovo sporočilo. Pravzaprav vsi brodolomi v območju Abrolhoškega otočja (znanih je okoli 14) pričajo, da moramo “bedeti”. Seveda pa je bilo tudi mnogo drugih ladij, katerih posadka je bila budna. Dobro so proučili zemljevide in računali čas. Nič jih ni presenetilo in svoje potovanje so uspešno zaključili.

Apostol Pavel je zelo jasno opozoril: “Saj sami natančno veste, da bo Gospodov dan prišel, kakor pride tat ponoči. Ko bodo govorili: ‘Mir in varnost’, tedaj bo nenadoma prišla nadnje poguba, kakor pride porodna bolečina nad nosečnico, in ne bodo ubežali. Vi, bratje, pa niste v temi, da bi vas ta dan presenetil kakor tat ... Nismo sinovi noči in ne teme, zato nikar ne spimo kakor drugi, ampak bodimo budni in trezni.” (1 Tes 5,2-6)

Znaki, ki jih je Jezus napovedal kot znanilce konca sveta, se dogajajo prav sedaj okrog nas, toda ali je kdo, ki posluša in gleda? Se kdo zaveda pomena vsega, kar se dogaja? Če smo tako zatopljeni v opravke tega življenja, da ne preverimo zemljevida, se lahko zgodi, da bo naš konec katastrofa. Bog nam je za vodilo dal svojo Besedo, ki nam pomaga ostati v budem stanju. Samo tisti, ki proučuje zemljevid, bo opazil znamenja časa in bo pozoren na nevarnost, ki se bliža. Ⓢ

KRUH ŽIVLJENJA

V zadnjem času je marsikje kruh prišel na slab glas in to kljub dejstvu, da po vsem svetu že stoletja predstavlja osnovno živilo.

Dejstvo je, da vsi viri ogljikovih hidratov niso slabi. Polnozrnata žita so odlični vir ogljikovih hidratov in so potrebna za dobro zdravje in dobro počutje.

Industrijsko mletje žit in priprava fine rafinirane moke sta odvzela tem dragocenim naravnim živilom bistvene sestavine, kot so vitamini, minerali, maščobe in vlaknine. Tako imamo na razpolago zelo drobno zmleto belo moko, ki je idealna za dolgotrajno skladiščenje in lahko pripravo kruha ter ostalega peciva. Toda sočasno je povzročitelj slabe prebave in zaradi pomanjkanja hranilnih snovi prispeva k nastanku mnogih kroničnih degenerativnih težav, kot so srčna obolenja, sladkorna bolezen tipa 2 in rak.

Tudi peka kruha je postala industrija, v kateri vse bolj prevladujejo velike pekovske tovarne, ki svoj kruh in ostale izdelke pošiljajo v dopeko manjšim pekovskim obratom.

belo in "belo"

Ob tem je potrebno upoštevati, da vse "bele" moke niso bele barve. Rafinirana moka nekaterih žit, npr. ržena, je temne barve, vendar zato ni nič bolj hranljiva kot rafinirana pšenična moka, ki je bele barve. Za dobro

zdravje in počutje potrebujemo ljudje kruh iz polnozrnate moke poljubnega žita.

Krivci za slab ugled kruha so v veliki meri nezdravi namazi in živila, s katerimi ga oblagamo ali kombiniramo. Zelo je pomembno, da izberemo pravo vrsto kruha, ki nam bo zagotavljala dolgotrajno energijo in nas ščitila pred kroničnimi obolenji.

moj vsakdanji kruh

Polnozrnati kruh, ki ga spečemo doma iz mešanice dveh ali treh žit, je najboljša izbira, ker vsebuje vse sestavine žit, iz katerih je pripravljen. Zaradi velike vsebnosti vlaknin se počasi prebavlja in zagotavlja dolgotrajno energijo. To je idealni kruh. Lahko je kvašen ali nekvašen. V obeh primerih naj bo dobro pečen, rahel in sladek, brez vsebnosti kislin. Ni zdravo uživati sveže pečene kvašenega kruha. Do naslednjega dne ga pustimo, da se ohladi in rezine pred zaužitjem popecimo v toasterju. Tudi polnozrnati pšenični kruh je dobra izbira, saj vsebuje vse sestavine pšenice.

Za pripravo dobrega kruha je najboljša polnozrnata moka, zmleto z mlinom na kamen.

NAUKI IZ TRGOVINE Z VODOVODNIM MATERIALOM

Ste se že kdaj vprašali, zakaj Bog načrtuje sodbo? V naslednji zgodbi **John Martin** podaja del odgovora.

V očetovem gradbenem podjetju sem začel delati že v mladosti. V osnovnošolskih letih je bila moja naloga očistiti delovišče. Vsak dan sem po pouku odšel do hiše, na kateri je očetova ekipa opravljala gradbena dela. Njegova navodila so bila vedno ista: „John, očisti delovišče. Vse, kar ne raste in ni posajeno, gre v smeti.“ V srednješolskih letih pa sem dobil večjo zadolžitev in se vključil v sam proces gradnje.

Na dan, ko sem dopolnil 16 let, sem na okrožnem sodišču prejel vozniško dovoljenje. Ko sem se vrnil na delovišče, mi je oče izročil ključe enega od službenih tovornjakov. Napredoval sem v „službenega kurirja“. Da gradnja na delovišču ni obstala, so od tedaj po potreben material pošiljali mene.

Moj prvi opravek je bil v velikem podjetju z vodovodnim materialom, ki je bilo oddaljeno 50 kilometrov. Oče mi je izročil kos lesene letve „5x8“, na kateri je bil dolg spisek vodovodnega materiala, ter naročil, kam naj ta material dostavim. V preteklosti sem z očetom že mnogokrat obiskal omenjeno trgovino. Med tem ko je oče naročal material, sem jaz običajno opazoval izložbo. Tokrat pa sem se prvič tja odpravil sam. Ko sem vstopil in položil kos lesa na pult, sem bil precej nervozen.

Na moje začudenje me je moški za pultom pozdravil: „Dober večer, gospod Martin, kako vam lahko pomagam?“ Navajen sem bil, da so me klicali John in mi naročali, naj pomagam drugim; nikaikor pa ne, da me drugi sprašujejo, ali mi lahko kako pomagajo. Odgovoril sem: „Za Richarda Martina moram prevzeti vodovodni material s tega seznama.“

Moški za pultom je z nasmehom odvrnil: „Obrnite tovornjak in pojdite skozi vrata številka 2, tam vam bodo naložili ves material.“ Zopet sem bil presenečen! Še nikoli ni nihče naložil tovornjaka namesto mene. Običajno sem bil jaz ta oseba, ki je drugim nalagala njihove tovornjake. Toda zgodilo se je točno tako, kakor je povedal. Kmalu sem bil na poti proti delovišču skupaj z vodovodnim materialom v vrednosti nekaj tisoč dolarjev.

Kasneje istega dne sem med vožnjo domov razmišljal o doživetem. Kako lahko 16-letni otrok zgolj vstopi, prejme material v vrednosti nekaj tisoč dolarjev in odpelje? Če sem lahko to storil jaz, zakaj ne bi mogel to storiti katerikoli 16-letnik in dobljen material potem prodati za žepnino? Ko sem razmišljal o tej izkušnji, sem se spomnil naukov, ki sem se jih naučil v cerkvi o Jezusu in sodbi.

Zaradi branja Svetega pisma in obiskovanja svetopisemskih razredov, sem vedel, da prihaja sodni dan, ko bo vsaka oseba sojena po svojih delih – tako dobrih kot slabih (2 Kor 5,10; Prd 12,14). Naučil sem se, da ko sprejmemo Jezusa, nam On odpusti vse naše grehe ter nas posvoji med svoje otroke. Ob sodbi pa bo odkril vsemu vesolju, zakaj nas je sprejel za svoje otroke in nam zagotovil prostor v nebesih ali v nekaterih primerih zakaj tega ni storil. Ko nas bo vesolje opazovalo v luči tega, kar je zapisano v nebeških spominskih knjigah, in bo videlo, da

smo resnično Jezusovi otroci, bodo vsi nebeški prebivalci hvalili Boga, nas pa sprejeli v nebesa in večnost.

Spoznal sem, da prodajalec ni posloval z mano zaradi mene in moje osebnosti, marveč zaradi tega, kdo je bil moj oče. Ko sem prišel do tistega pulta in me je prodajalec pogledal,

- se je spomnil, da me je skupaj z očetom videl že mnogokrat;
- sem imel oblečena podobna oblačila kakor moj oče;
- sem tako kakor moj oče vljudno odklonil kavo, ki mi jo je ponudil;
- sem položil svoj seznam materialov, ki je bil napisan na kosu lesene letve „5x8“ na pult, kakor je to vedno počel moj oče;
- je na seznamu prepoznal očetovo pisavo;
- je pred tem videl, da sem izstopil iz očetovega službenega tovornjaka;
- je na nakupovalnem seznamu prebral stvari, ki jih je oče običajno potreboval.

Ko sem stopil do pulta in vprašal za material, me je prodajalec pogledal, in kar je videl, ga je prepričalo, da sem sin Richarda Martina. Po prejetju izdajnice sem na dnu prebral: „Prevzel Richardov sin.“

Prav tako bo ob sodbi. Jezus je povedal vesolju, da ima svoje otroke na Zemlji in da jih bo pripeljal domov. Ko bo Jezus predstavil naš primer na sodbi (Dan 7,9.10), bodo angeli videli, da

- se obnašamo kot Jezus;
- ravnamo z drugimi kakor Jezus;

- ▶ so nam vseč stvari, ki so vseč Jezusu;
- ▶ sovražimo stvari, ki jih sovraži Jezus;
- ▶ smo vključeni v Jezusovo delo in
- ▶ se celo oblačimo tako, kakor bi se Jezus.

Tako kot moški za pultom, bodo tudi angeli v nas videli Jezusove otroke in nas z veseljem sprejeli v svoje nebeško podjetje.

Še en dogodek iz moje mladosti je vtisnil ta nauk v moj um. Imam brata, ki je kot mladostnik zavrnil očetove krščanske vrednote, ter se odselil. Bil je dober mladenič po standardih tega sveta, spoštovan v skupnosti zaradi svojega lastnega truda in talentov.

Vsi trije – Oče, brat in jaz – smo imeli odprte svoje bančne račune pri isti majhni lokalni banki. V tistih časih je bila zelo priljubljena „banka po pošti“. Osebno sem obiskal banko zgolj enkrat. Mnogo let sem tako opravljal vse bančne storitve po pošti ali telefonu. Med študijem pa sem želel kupiti nov avto in tako sem poklical na banko ter jih vprašal glede možnosti posojila v željeni višini. Zaprošil sem jih, da mi izpolnjene dokumente za posojilo pošljejo v podpis (dogodek se je zgodil pred mnogimi leti in bralcem revije se bo ves ta proces zdel nepredstavljiy, ampak tedaj je bilo tako).

Čez nekaj dni sem prejel potrebne dokumente za posojilo in osebno beležko predsednika banke, v kateri mi je čestital za novi avto. Kasneje

sem izvedel, da je direktor poklical mojega očeta. Ko mu je povedal za moj klic, ga je vprašal: „Je to ta sin, ki dela s tabo ali tisti drugi?“ Ko je oče potrdil, da sem tisti sin, ki dela z njim, je bankir odvrnil: „Samo prepričati sem se moral, da je to sin, za katerega jamčiš.“

Prav tako bo pri sodbi. Vsi ljudje so Jezusovi otroci; vendar se niso vsi odločili živeti po Jezusovih načelih in njegovih zakonih. Na sodbi lahko Jezus jamči vesolju zgolj za te, ki so se odločili živeti po njegovih zakonih; za tiste, v katerih bo vesolje ob opazovanju prepoznalo, da so njegovi otroci, za katere lahko jamči, da bodo vso večnost ostali zvesti njemu in njegovim zapovedim.

Kako je s tabo? Katere vrste Jezusov sin ali hči si? Si Bogu priznal svoje grehe in ga prosil, da ti jih odpusti? Ali se iz dneva v dan odločaš v svojem življenju z njegovo pomočjo živeti njegovo življenje? Če lahko odgovoriš z da na vsa ta vprašanja, bo Jezus ob sodbi odprl nebeške spominske knjige in pokazal angelom dokaze, da si resnično oseba, ki se ji lahko zaupa, ki bo zvesta njemu in njegovim zakonom vso večnost. ⑦

VRZI SE

Thor Alex Kappfjell je bil vrhunski športnik v svoji disciplini. Kot vodilni član svetovne organizacije BASE je ljubil skakanje z visokih stvari, kot so stolpnice, antene, mostovi in pečine. Skočiš v globino in pristaneš s padalom. To je skakanje BASE. Zabavno, mar ne?

Kappfjell je postal razvpit po svetu s skakanjem z zgradb brez dovoljenja. Mestne uprave in policija niso navdušeni nad nedovoljeno

uporabo stavb za ekstremni šport, zato tako početje obravnavajo na sodišču.

Kappfjell je skočil z razgledne terase 86 nadstropnega Empire State Buildinga v New Yorku in tri dni zatem z orlove glave na Chrysler Buildingu. V obeh primerih so ga lovili varnostniki, vendar se je obakrat pomešal med mestno množico in ušel. Ko je poskušal skočiti z enega od WTC stolpov, so bili pripravljene nanj. Bil je aretiran

DOL!

Satan je predlagal Jezusu, naj se vrže z vrha templja v Jeruzalemu. **Gary B. Swanson** se sprašuje, zakaj je za Jezusa to bila skušnjava.

in obsojen na sedem dni služenja skupnosti.

Potem pa je bil Kappfjell julija 1999 tretji od 12 skakalcev, ki so načrtovali skok s Kjeraga, 1100 metrov visoke pečine na Norveškem. To je bil njegov zadnji skok – udaril je ob steno in padel v fjord.

Ko je bil Jezus na zemlji, se je soočil z možnostjo, da postane prvi znani skakalec BASE v človeški zgodovini. Toda namesto da bi se njegovo ime znašlo na straneh prve

Guinessove knjige rekordov, je dogodek zapisan v Svetem pismu. Sicer pa je Nova zaveza veliko bolj zanimiva kot *Guinessova knjiga rekordov*. Kako bi se lahko stvari, kot so najdaljši brki na svetu, največ skokov s pogo palico ali največji paradižnik vseh časov, primerjale s čudeži Jezusa Kristusa?

Jezusova priložnost, da postane prvi uspešni BASE skakalec na svetu, se je pojavila kmalu po njegovem krstu. Škotski teolog William

Barclay je zapisal: “Videti je kot zakon življenja, da takoj potem, ko je bila na najvišji točki, naša moč upiranja strmoglavi v največjo globino.” Po lepih trenutkih krsta je Sveti Duh Jezusa vodil v puščavo na preizkušnjo. V tem pustem in samotnem okolju se je soočil s Satanom, ki mu je nastavil tri privlačne vabe, da bi ga zaustavil, še preden bo začel javno službo.

Med drugo skušnjava, ko je bil Jezus na vrhu jeruzalemskega templja, mu je Satan predlagal: “Vrzi se dol.” (Mt 4,6) V današnjem času bo to nekomu zvenelo smešno, toda bistvo seveda ni bilo v početju nečesa vznemirljivega. Jezus je razločno razumel skriti pomen besed.

V kulturnem okolju Jezusovega časa je taka skušnjava bila nekaj naravnega. Pisec James Stalker v svoji knjigi *The Life of Christ (Kristusovo življenje)* pravi, da je tedanje “priljubljeno mišljenje bilo, da se bo Mesija pojavil nenadoma in na sijajni način, kakor na primer s skokom s strehe templja

**Kdo od nas lahko reče,
da ni nikoli zlorabil
Božje zaščite?**

v sredo množice, zbrane pred njim.” Pripovedujejo, da je čarovnik Simon, omenjen v Apostolskih delih, dejansko končal svoje življenje s skokom z rimskega foruma, ko je poskušal dokazati svojo sposobnost letenja.

Sveto pismo nam zagotavlja, da je bil Jezus “kakor mi preizkušan v vsem” (Hebr 4,15). Toda le redki med nami so dejansko skušani postati BASE skakalci. Kako naj torej Jezusova dilema na vrhu templja ustrezno zamisli, da je bil “kakor mi preizkušan v vsem”? Kako njegova izkušnja predstavlja splošno težavo, ki velja za vse človeštvo?

Odgovor je zagotovil Jezus sam: bistvo ni bilo v *tveganju* temveč v *predrznosti*. Sinonimi za predrznost so v večini slovarjev “prevzetnost”, “nesramnost” ali “domišljavost”. Čeprav se izraz predrznost redko pojavlja v prevodih Svetega pisma, opisuje vrsto greha, ki se pojavlja pogosto. Vidimo ga v prevzetnosti zamisli, da bo stolp zaščitil človeško raso pred prihodnjim potopom (1 Mz 11,1-9), v Jonovem nesramnem dvomu v Božjo milost do ljudi (Jon 4,1-3) in v domišljavosti Jezusovih bratov, ki so poskušali usmerjati njegovo delovanje z nasvetom, da “nihče ne dela česa na skrivnem, če hoče sam biti znan” (Jn 7,4). Predrznost preprosto pomeni postaviti se na Božji prostor oziroma pozabiti svojo odvisnost od Boga.

Med skušanjem Jezusa je Satan dejansko vedno znova citiral Svete spise. Ko ga je izzival, naj se vrže z vrha templja, mu je z zlobno zvitostjo rekel: “Pisano je: ‘Svojim angelom bo zate zapovedoval’ in: ‘Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.’” (Mt 4,6)

Toda med citiranjem svetopisem-

skega besedila je Satan izpustil ključni del “naj te varujejo na vseh tvojih potih.” (Ps 91,11) Če bi Jezus sledil Satanovemu predlogu, bi se podal s poti, ki mu jo je namenil Bog, na Satanovo pot.

Vsaka skušnjava, s katero se srečamo, izvira iz zamisli, da se ni treba ozirati na Božjo besedo. Kaže nezaupanje v Boga in v njegovo razodetje v Svetem pismu. “Bedaku se njegova pot zdi prava, modri pa poslušajo nasvet.” (Preg 12,15)

Božja moč ni nekaj, s čimer bi lahko eksperimentirali. Ni le eno od orožij v naši zbirki za boj proti skušnjavi. Je sila, ki naj bi ji tiho zaupali, medtem ko živimo svoje vsakdanje življenje. Zato je Jezus na Satanov drugi izziv odgovoril z navedkom iz 5 Mz 6,16: “Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga.” (Mt 4,7)

V Jezusovem odgovoru lahko vidimo, kako splošna je ta skušnjava. Kdo od nas lahko reče, da ni nikoli zlorabil Božje zaščite? Kdo lahko trdi, da ni nikoli sprejel pomembno odločitev bolj na osnovi lastnih nagnjenj kot na razpoložljivem spoznanju Božje volje? Kdo lahko trdi, da je vedno popolnoma odvisen od Boga v vsem, kar počne?

Vsi smo bili občasno predrzni do Božje dobrote, čeprav naj ne bi bili. Na srečo služimo Bogu, ki razume naše slabosti in ko pridemo k njemu s priznanjem svojih grehov, “nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivici, saj je zvest in pravičen.” (1 Jn 1,9) ☉

KAKO STARA JE ZEMLJA

Znanost pravi, da življenje na zemlji obstaja milijone let. opozarja na pomembne dokaze, ki podpirajo veliko kraj

Pravijo, da je *Tyrannosaurus rex*, eden izmed kraljev med dinozavri, živel pred 66 milijoni let in nekateri znanstveniki trdijo, da so odkrili fosile preprostih življenjskih oblik, stare 3465 milijonov let. Sveto pismo pa pravi nekaj, kar je v ostrem

nasprotju s tem, in sicer da je Bog ustvaril različne oblike življenja med tednom stvarjenja pred samo nekaj tisoč leti. Potem je prišel veliki popot, ki ga svetopisemski kreacionisti razumejo kot vzrok za večino fosilnega zapisa.

Kateri model nastanka je torej

A?

Toda **Ariel Roth**
še časovno obdobje.

pravilen – znanost ali Sveto pismo?

Ob naši povprečni življenjski dobi 60 do 80 let je očitno, da noben sedaj živeči človek ne obstaja dovolj dolgo, da bi opazoval, kaj se je dogajalo pred 6000 leti, kar predstavlja svetopisemsko časovno obdobje življenja na svetu, kaj šele pred milijoni

let, ki jih predvideva sedanja znanstvena miselnost. Tako smo prepuščeni preiskovanju skal, fosilov in drugih dokaznih predmetov, da bi izračunali starost zemlje in življenja na njej. Nekateri podatki, ki jih podarja večina znanstvenikov, težijo k podpori daljšega časovnega obdobja.

Toda drugi podpirajo krajše obdobje zemeljskega obstoja. V tem članku bomo pregledali te druge dokaze.

radiometrično datiranje in datiranje z ogljikom 14

Da bi podprli dolga obdobja zemeljske zgodovine, se znanstveniki zelo zanašajo na radiometrično datiranje mineralov in datiranje fosilov z ogljikom 14. Toda ti dve metodi si včasih nasprotujeta. Nekateri vzorci mineralov, za katere se z radiometrično metodo domneva, da so stari milijone let, kažejo s pomočjo ogljika 14 starost med 30.000 in 80.000 leti.

Seveda je 80.000 let še vedno veliko več kot nekaj tisoč let od stvarjenja, kakor ga omenja Sveto pismo. Možna razlaga za večjo starost meritev z ogljikom 14 je v nižji koncentraciji ogljika 14 pred potom. Količnik manj ogljika 14 je fosil imel na začetku, toliko starejši bo videti danes.

izzivalni podatki

Obstajajo pomembni dokazi, ki jih je težko razložiti z zamislijo o milijonih let zemejskega obstoja. Posebno omembe vredne so današnje stopnje geoloških sprememb, ki se odvijajo veliko prehitro, da bi lahko delovale v tako dolgih časovnih obdobjih.

Erozija kontinentov. Dež neprenehoma spira površino naših kontinentov, odnaša sedimente v potoke in

reke, ki jih potem odnašajo v oceane. O količini sedimentov, ki jih vse svetovne reke odnašajo v oceane, so bile opravljene številne raziskave. Te raziskave kažejo, da je povprečna stopnja erozije kontinentov približno 61 metrov na milijon let. Nam, ki živimo 60 do 80 let, v najboljšem primeru 100 let, se to zdi počasi. Toda povprečna višina naših kontinentov znaša le 623 metrov, kar pomeni, da bi morali biti popolnoma sprani v oceane v približno 10 milijonih let.

Sodobni kmetijski postopki pospešujejo erozijo, ki je v preteklosti verjetno bila počasnejša. Če upoštevamo tudi to, lahko zelo konzervativno izračunamo, da je erozija v predvidevanih časovnih obdobjih zemeljskega obstoja zravnila kontinente najmanj 100-krat – pa vendar še vedno obstajajo.

Geologi namigujejo, da je razlog za obstoj kontinentov njihovo obnavljanje z dviganjem pri temeljih. Toda ta zaključek ne upošteva dejstva, da so vsi geološki sloji od zelo starih do novejših še vedno prisotni na vseh kontinentih in ni videti, da bi šli niti skozi en krog erozije in obnove. Videti je, da so silne vode potopa hitro naložile večino sedimentarnih slojev. Ko so se te vode umikale, so erodirale globoke prepadne soteske, kot je Veliki kanjon reke Kolorado in od takrat ni preteklo toliko časa, da bi lahko šlo za obširno počasno erozijo.

Erozija, ki polni oceane. Naslednje,

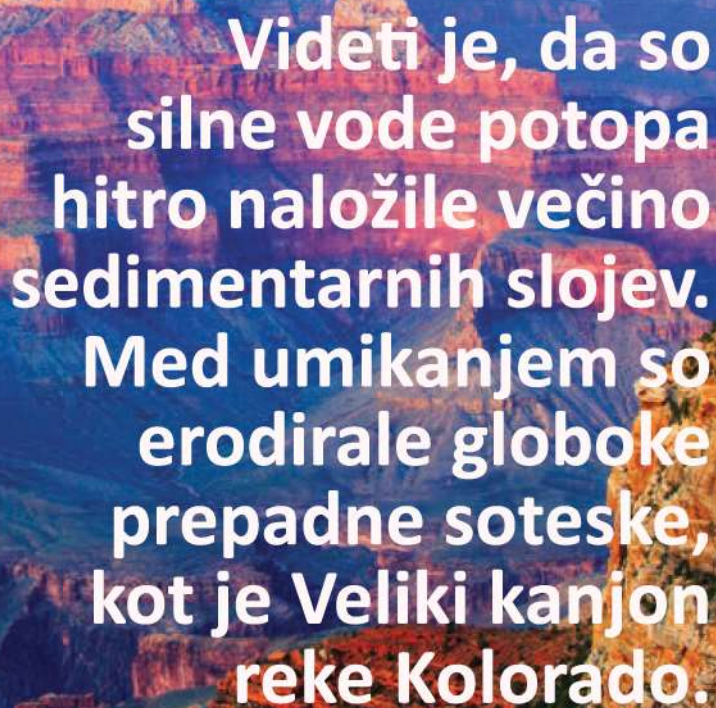
kar je treba premisliti, je dejstvo, da bi sčasoma sedimenti, ki jih reke nosijo v oceane, morali le-te zapolniti. Toda prostornina sedimentov, najdenih v oceanih, je le delček odstotka tega, kar bi se pričakovalo od svetovnih rek po 2000 do 4000 milijonih let predvidene starosti kontinentov.

Nekateri geologi menijo, da so ogromne zemeljske plošče med polzenjem druga pod drugo transportirale oceanske sedimente globlje v zemeljsko notranjost. Težava takšne razlage je ocena, da se pri tem dogajanju odstrani le 10 do 20 odstotkov sedimentov, ki jih svetovne reke prinesejo v oceane.

Ravnine. Obstajajo zelo ravni zemeljski predeli, za katere se predvideva, da so zelo stari, vendar ne kažejo znamenj erozije. So te ravnine tako stare, kakor pravijo?

Primer tega fenomena je otok Kangaroo v Avstraliji, dolg dobrih 140 kilometrov, ki ima zelo ravno površje razen na enem koncu. Glede na radiometrične podatke in fosilni zapis znanstveniki predvidevajo, da je Kangaroo star 160 milijonov let. V takšnem času bi morale nastati skoraj pet kilometrov erozije, toda površina je ravna, kar kaže, da je nastalo le malo erozije. Videti je, da otok Kangaroo sploh ni tako star, kakor pravijo!

Zemeljske sedimentne plasti. Ena-

Videti je, da so silne vode potopa hitro naložile večino sedimentarnih slojev. Med umikanjem so erodirale globoke prepadne soteske, kot je Veliki kanjon reke Kolorado.

ko pomanjkanje dokazov o eroziji v časovnih obdobjih je v mnogih krajih vidno med sedimentnimi skalnimi plastmi, kjer manjkajo precejšnji deli geološkega stolpca. Glede na standardni geološki stolpec so se plasti sedimentov po vsem svetu nalogale po določenem redu. Toda v mnogih primerih manjkajo precejšnji deli tega stolpca.

Če so te vrzeli med ravnimi plastmi, jih geologi imenujejo paraliskonformitete (neusklajenosti). Te ravne vrzeli so lahko ogromne in lahko pokrivajo velike predele kontinentov. Geologi pravijo, da se na teh področjih niso naložile sedimentne plasti, ker so bila dvignjena. Toda v milijonih let, v katerih naj bi nastale te vrzeli, bi morale obstajati naganje ali erozija, kajti noben del našega nemirnega planeta se ne more izogniti vremenskemu razdejanju v tako dolgem časovnem obdobju.

Težava, ki jo zamisli o dolgih geoloških obdobjih prinašajo ravne vrzeli, je velika. Če obstaja nalaganje zemeljskih slojev v dolgih časovnih obdobjih, potem teh vrzeli ne bi smelo biti, kajti sloji se ves čas izgrajujejo. In če po drugi strani v dolgih časovnih obdobjih obstaja erozija, bi spodnja površina vrzeli morala biti zelo neravna. Ker pa na teh vrzelih ni dokazov o znatnem nalaaganju ali znatni eroziji, kakor bi ju pričakovali v dolgih časovnih obdobjih, je upravičen zaključek, da so vrzeli nastale v kratkem času. Te ravne vrzeli so prisotne po vsem svetu in so močan dokaz, da za nastanek zemeljskih slojev niso bili potrebni milijoni let.

Za tri glavne vrzeli v Velikem kanjonu domnevajo, da predstavljajo časovno obdobje 6, 14 in 100 milijonov let. Za pričakovati je, da je v teh obdobjih nastalo 180, 430 in 3050 m erozije. Toda današnji kanjon je globok samo 1500 metrov!

Hitro rastoče gore. Naslednji geološki dejavnik, ki nasprotuje predlaganim dolgim geološkim obdobjem zemeljske zgodovine, je veliko prehitra rast glavnih svetovnih gorskih verig. Mount Everest trenutno raste s stopnjo 4 milimetre letno, kar pomeni, da bi v 100 milijonih let morala zrasti gora visoka 400 kilometrov. Stopnje erozije so veliko premajhne, da bi to kompenzirale.

Vulkani. Tudi stopnja sproščanja lave, žlindre in pepela današnjih vulkanov je prevelika, da bi ustrezala stan-

dardnemu modelu geoloških obdobj. Če bi sedanje vulkansko delovanje razširili na predlagane tisoče milijonov let zemeljskega obstoja, bi lahko pričakovali najmanj 19 kilometrov debelo plast vulkanskega materiala po vsej zemeljski površini.

Očitni zaključek je, da se sedaj mnogi procesi odvijajo veliko prehitro, da bi ustrezali predlaganim dolgim geološkim obdobjem zemeljske zgodovine.

koliko časa obstajajo ljudje?

So se ljudje res postopoma v milijonih let razvili iz opici podobnega prednika, ali jih je, kakor pravi Sveto pismo, ne tako davno ustvaril Bog? Teorija evolucije pravi, da človeštvo obstaja 200 do 500.000 let, naš rod *Homo* pa dva ali več milijonov let. Toda obstajajo pomembni podatki, ki izpodbijajo to domnevo.

Prebivalstvo se npr. podvoji v manj kot sto letih. Če se vrnemo v preteklost in prepolovimo prebivalstvo vsakih sto let, bomo potrebovali le nekaj tisoč let, da pridemo do samo dveh oseb, potrebnih za začetek človeštva. Če pa naj bi človeštvo obstajalo več stotisoč let, moramo predpostaviti zelo počasno stopnjo rasti v primerjavi s tem, kar vidimo sedaj.

Da človeštvo obstaja veliko krajši čas, nakazujejo tudi dejstva, da so človeške dejavnosti, kot je pisava in gradbeništvo (piramide, akvadukti) stare le nekaj tisoč let. Zakaj take stvari ne bi nastale že prej, če je človeštvo obstajalo že več stotisoč let?

Genske mutacije, ki spreminjajo naš DNK, povzročajo njegovo degeneracijo. Nedavne raziskave kažejo, da ima novorojenček približno 60 mutacij, ki jih starša nista imela. Ob taki stopnji mutacij bi človeštvo moralo že zdavnaj degenerirati do izumrtja. Znanstveniki se sprašujejo, kako je človeštvo preživelo stotisoče let ob tako neugodnih pričakovanjih. Kaj če je odgovor preprosto ta, da človeštvo ne obstaja tako dolgo!

Tudi zapletenost najpreprostejših oblik življenja je zelo močan dokaz, da je svet ustvaril božanski Um. Človeški možgani so neprimerljivo bolj kompleksni kakor najbolj napredni sodobni računalnik. In razmnoževalni sistemi celo najprepros-

tejših bitij – da ne omenjamo razmnoževalnih sposobnosti ljudi – v nas budijo vprašanje: *Se je lahko vse to pojavilo samo od sebe?* Prav tako je videti skrajno neverjetno, da bi se tako velika natančnost, kakor jo zahteva vesolje, pojavila po naključju.

Znanost je ustvarila svet komunikacij, prometa in zdravstvene oskrbe, ki je vreden občudovanja. Toda ob vseh njenih koristih obstajajo meje, do katerih lahko raziskuje in nadaljuje s spreminjanjem svojih zaključkov. Kar je danes videti resnica, se lahko jutri izkaže za zmoto.

Po drugi strani pa pomembni dokazi podpirajo svetopisemsko poročilo o začetku našega sveta pred nekaj tisoč leti. **Z**

Če ste uživali ob branju revije Znamenja časa, si jo naročite na dom. Pošljite izpolnjen kupon na spodnji naslov in boste dvakrat letno prejeli brezplačni izvod v svoj poštni nabiralnik.

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Pošta _____

**Znamenja časa
Njegoševa 15
1000 Ljubljana**

Mark Finley raziskuje čas in zapuščino Johna Wycliffa, enega prvih reformatorjev in prevajalca Svetega pisma v angleščino.

Junija 1348 je v Weymouth v Angliji iz južne Francije prispel mornar s čudnimi bolezenskimi znaki. Imel je visoko vročino, tresla ga je mrzlica in bil je skrajno slaboten. V nekaj dneh so mu zelo otekli limfni vozli in potemneli nos, roke in stopala. V Anglijo je prispela kuga.

Kuga se je prenašala na krovu ja-

drnic z okuženimi podganami iz Azije. Oktobra je dosegla London in se do poletja 1349 razširila po vsej deželi. Ta strašna bolezen je opustošila narod. Ocenjujejo, da je pomrlo 40 do 60 odstotkov prebivalstva. Zaradi pomanjkanja delovne sile je bilo prizadeto gospodarstvo. Preostali delavci so zahtevali zelo visoke plače, s čimer se niso

Sveto pismo za ljudi

John Wycliffe razlaga Sveto pismo navadnim ljudem. Wycliffe je prevedel Sveto pismo v angleški jezik in s tem ljudstvu omogočil jasen in nepotvorjen dostop do njegovih nauk, česar tedanja cerkev ni odobraval.

strinjali bogati posestniki, tako da je prišlo do spopadov med bogatimi in revnimi. Kmečki upor leta 1381 je bil v glavnem posledica nestrinjanja delavskega razreda z vztrajanjem posestnikov pri nizkih plačah. To so bili nemirni časi družbenih preobratov, negotovosti in duhovne teme. Menihi so spodbujali revne k prinašanju bogatih darov, jim obljubljali

odvezo od grehov in zagotavljali večno življenje. Cerkev je degenerirala, ker je bila vklenjena v obrede formalne pobožnosti.

Izobrazba je bila v tem času v Angliji zaželjena, vendar so le redki imeli dovolj denarja za šolanje. Glede verske vzgoje so kmetje bili odvisni od redovnikov, katerih pridige so bile razburljive in čustvene, ven-

Wycliffov pepel vržen v Swift: "Potok ga je odnesel v reko Avon, Avon v Severn, Severn v morski kanal in le-ta v širni ocean. Tako je pepel Johna Wycliffa simbol njegovega nauka, ki je sedaj razširjen po vsem svetu." (Thomas Fuller, *The Church History of Britain*).

dar jim je primanjkovalo svetopi-semskega bistva. Povprečna oseba je morda vedela nekaj o Kristusovih govorih in poznala nekaj svetopi-semskih zgodb. Ljudje niso razume-li latinskega Svetega pisma in tudi če bi znali jezik, niso mogli priti do njega, ne glede na svoj posvetni po-ložaj, ker je bilo priklenjeno na ste-no samostanov.

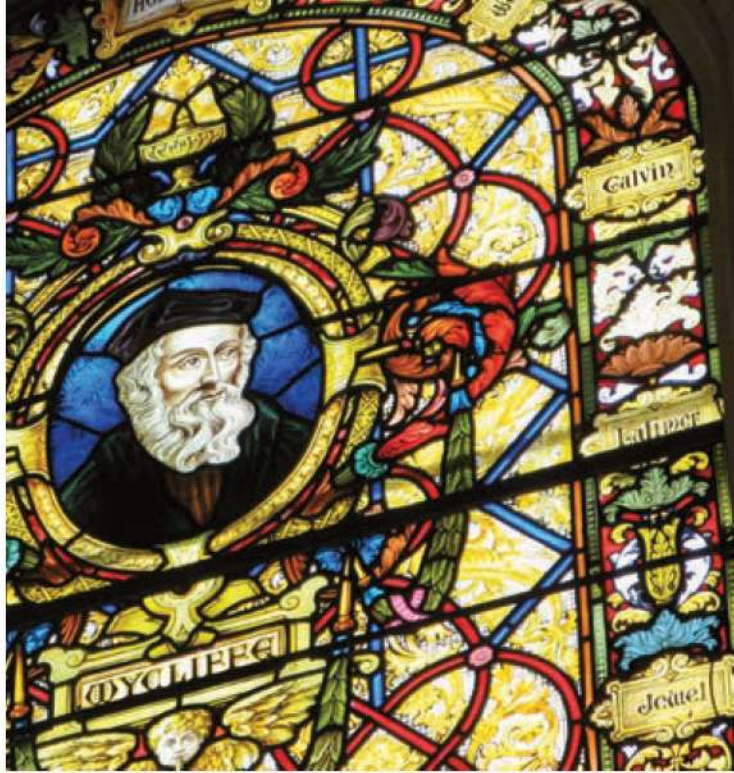
Wycliffe, briljantni učenec

John Wycliffe se je rodil leta 1320. Od zgodnjega otroštva je bil izjemen učenec, ki se je marljivo po-svetil vsaki priložnosti za učenje. Na kolidžu je bil opažen zaradi svojega imenitnega uma, marljivih študijskih

navad in odličnih akademskih do-sežkov. Študiral je filozofijo, javno pravo in zgodovino ter tradicijo cer-kve. Ves čas študija je vneto bral in proučeval Sveto pismo. Pri tem se je njegovo srce ogrelo. Našel je odgo-vore na vprašanja, ki so desetletja težila njegov um.

Sčasoma je Wycliffe postal pro-fesor teologije na Univerzi Oxford, kjer je v svojih razredih poučeval iz Svetega pisma. Študentje so bili nav-dušeni nad jasno razlago Božje be-sede in pojavila se je nova vrsta du-hovnosti. Wycliffe je postal junak Božje besede in Univerza Oxford središče svetopisemskega pridiganja v Angliji.

V Svetem pismu je moč, ki spre-minja življenje, in Wycliffe jo je iz-kusil. Bil je mož izjemnega značaja in skrajne poštenosti. Odkril je, da proučevanje Svetega pisma z molit-vijo zagotavlja trdnost namena, po-gum, moč uma in globino moralne-ga prepričanja. Wycliffovi nauki

John Wycliffe, znan kot "jutranja zvezda" reformacije, je s svojim življenjem in prevodom Svetega pisma prehitel reformacijo za približno 100 let. Spomin nanj je ohranjen tudi v tej sliki na Wycliffe College v Torontu.

niso vplivali samo na njegove študente temveč na vse družbene skupine, od revnega kmeta do bogatega plemiča, od lastnika trgovine do posestnika, od ribiča do kralja, od trgovca do akademika. Vsa Anglija je bila ganjena zaradi mogočnega pridiganja in naukov Johna Wycliffa.

tri Wycliffove teme

Wycliffe je poudarjal tri glavna verovanja. Prvič, veroval in pridigal je, da je Sveto pismo edina avtoriteta v duhovnih vprašanjih. Ne papež niti cerkveni koncili ne morejo ovreči avtoritete Svetega pisma. Božjo besedo je imel za popolno razodetje Božje volje in popolnoma je zaupal njenim navdihnjenim resnicam. Za Wycliffa Sveto pismo zagotavlja temelj vere. Poudarjal je, da je Kristus, ki govori po Svetem pismu, pomembnejši od kateregakoli zemeljskega voditelja, ki govori na cerkvenih concilijih.

Drugič, Wycliffe je učil, da je nezmotlji-

vi razlagalec Svetega pisma Sveti Duh in ne duhovniki, prelati, pridigarji ali papež. Sprejel je Petrovo izjavo, da "prerokovanje ni nikdar prišlo po volji človeški, temveč od Boga so govorili ljudje, kakor jih je vodil sveti Duh." (2 Pt 1,21 CHR)

Tretjič, Wycliffe je učil, da ima Sveto pismo v razodetju Jezusa Kristusa moč, da spremeni življenja. Veroval je, da "nam je podaril tiste dragocene in največje obljube, da bi po teh postali deležni božanske narave in ubežali pred svetno, poželjivo pokvarjenostjo." (2 Pt 1,4) Kristus je za Wycliffa postal "vse v vsem", bistvo njegove vere, srce njegovega oznanjevanja in središče vseh njegovih nauk. Sporočilo Svetega pisma je dajalo življenje in bilo temelj prave duhovnosti.

Wycliffov cilj

Razumljivo je, da je bil cilj Wycliffovega življenja prevesti Sveto pismo v vsakdanjo angleščino, tako da bi ga lahko vsakdo, vključno z osebo na cesti, bral in razumel. Neutrudno je delal leta in leta, da bi ob velikanski osebni žrtvi končno uresničil svoj načrt. Bil je zadovoljen, da je njegovo življenjsko delo opravljeno. Ni se bal zapora in mučenja.

Sveto pismo je položil v roke angleško govorečih ljudi in vedel je, da luč Božje Besede ne bo nikdar ugasnila.

Wycliffe je bil pogosto bolan zaradi pretiravanja z delom. Neprestano je učil, pridigal in pisal ter bil vedno pod pritiskom verskih voditeljev, da se odpove svoji načelnosti in se podredi cerkvenim naukom. Toda vest mu ni dovolila, da bi se odpovedal svojemu prepričanju in namesto živega Kristusa za vodjo cerkve postavil človeško bitje. Tako je bil zaradi svoje vere sojen za krivoverstvo in obsojen na smrt.

Na sojenju je Wycliffe govoril prepričljivo o avtoriteti Svetega pisma in izpostavil hinavščino ter grehe srednjeveških cerkvenih voditeljev. Svojim nasprotnikom, cerkvenim in državnim voditeljem, je podal resno opozorilo: “Kaj menite, s kom se bojujete? S starcem na robu groba? Ne, temveč z resnico – z resnico, ki je močnejša od vas in vas bo premagala.”

Cerkev ga je obsodila, toda preden je bil usmrčen, je na novoletni večer leta 1384 umrl zaradi kapi. Spomin nanj in na njegov vpliv je bilo čutiti tako močno, da je bil ponovno obsojen 30 let pozneje na koncilu v Konstanci, kjer so izdali ukaz, naj se uničijo njegovi spisi in izkopljejo ter sežgejo njegovi posmrtni ostanki ter se vržejo v bližnjo reko.

Cerkveni veljaki so menili, da bodo s sežigom njegovih ostankov izbrišali njegovo zapuščino. Toda drugi ljudje so na učinek čudaškega skraj-

niškega dejanja gledali drugače: “Sežgali so njegove kosti v pepel in ga vrgli v bližnji potok Swift. Potok ga je odnesel v reko Avon, Avon v Severn, Severn v morski kanal in le-ta v širni ocean. Tako je pepel Johna Wycliffa simbol njegovega nauka, ki je sedaj razširjen po vsem svetu.”

Sveto pismo – univerzalna knjiga

Wycliffov vpliv živi še danes. Leta 1942 je bila ustanovljena družba Wycliffe Bible Translators (Wycliffovi svetopisemski prevajalci), katere namen je zagotoviti Sveto pismo narodnim skupinam, ki ga še nimajo v svojem jeziku. Posvetili so se širjenju Wycliffovih sanj – dati ljudem Sveto pismo v njihovem jeziku. Svoj prvi prevod so kompletirali leta 1951, 50 let pozneje, leta 2000, pa svoj 500. prevod. Takrat so sprejeli nov izziv – da leta 2025 začnejo projekt svetopisemskih prevodov za vsak jezik, ki ga še nima.

Zahvaljujoč Johnu Wycliffu imajo danes ljudje dostop do Nove zaveze in nekaterih delov Svetega pisma v več kakor 1400 jezikih. Wycliffovi tožniki in preganjalci so že zdavnaj mrtvi, toda resnica, za katero je živel in umrl, živi še naprej. Še vedno povzroča čudovito spremembo v življenju ljudi po vsem svetu in bo opravila spremembo v življenju vsakega človeka, ki z molitvijo bere Sveto pismo in dovoli njenim božansko navdihnjanim besedam vstop v svoje srce. **Z**

Kristjani za poimenovanje Božanstva včasih uporabijo izraz Trojica, kar je eden najbolj spornih krščanskih izrazov in naukov posebej v zgodnjem obdobju krščanstva. **Loren Seibold** raziskuje upravičenost takega poimenovanja.

Trojica

Konec četrtega stoletja so roparji ugrabili mladeniča, rojenega v rimski Angliji, in ga odvedli na Irsko, kjer so ga prodali za sužnja. Ime mu je bilo Patrick in nikoli ne bi slišali zanj, če se v ujetništvu ne bi seznanil z naukom o Jezusu in v času sužnjevanja ne bi utrjeval svoje vere s proučevanjem in molitvijo. Potem pa mu je uspelo pobegniti in najti pot nazaj v Britanijo, kjer je pridobil formalno izobrazbo. Čez čas je bil po-

svečen za duhovnika v Franciji.

Nekega dne je Patrick imel prikazen, v kateri je slišal, kako ga vabijo ljudje z Irske: “Kličemo te, sveti suženj, da prideš in hodiš med nami.” Tako se je Patrick vrnil na Irsko kot krščanski misijonar, krstil tisoče ljudi, ustanavljal cerkve in posvečeval duhovnike. Čeprav so na Irskem delovali tudi drugi misijonarji, ni bil nobeden tako uspešen kot Patrick.

O Patricku obstaja veliko zgodb

in legend, posebno priljubljena pa je tista, ki pripoveduje, kako je svoje poganske poslušalce učil, da je Bog eden toda tri osebe. Utrgal je list

Judje in muslimani, tega niso razumeli in so to imeli za dokaz, da so kristjani mnogobožci. Celotno krščanski verniki so se mučili s tem.

Angleški duhovnik iz 17. Stoletja, Robert South je nekoč zapisal: "Kakor tisti, ki zanika ta temeljni člen krščanske vere, lahko izgubi svojo dušo, tako tisti, ki si preveč prizadeva, da bi ga razumel, lahko izgubi svojo pamet."

Ne glede kako pomembno je *verovati* v nauk o Trojici, vam lahko zagotovim, da ni nujno *razumeti* natančnega načina zlitja treh osebnosti v enega Boga. Kakor mnogih drugih stvari o Bogu smrtniki tudi tega ne moremo popolnoma razumeti. To, kar *lahko* razumemo, so osebe Trojice in način nji-

hovega sodelovanja, da nam razodenejo Božjo ljubezen.

Oče, Sin in Duh

Za Izrael je obstajal samo eden Bog. Obdajali so jih narodi z mnogimi lažnimi bogovi in boginjami, zato je Bog zahteval, da se omejijo na enega resničnega Boga: "Poslušaj, Izrael: GOSPOD je naš Bog, GOSPOD je edini!" (5 Mz 6,4) Toda celo v Stari zavezi obstajajo namigi, da je Bog več kakor samo stvarnik, voditelj naroda in sodnik. Izaija je prerokoval prihod Mesija

“Jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo ostal pri vas vekomaj: Duha resnice.”

detelje, rastline ki prekriva zeleno Irsko. "To so trije listi, vendar tudi samo en list," je razlagal. "Tako je tudi z Bogom. Bog je eden, toda ta eden so trije: Oče, Sin in Sveti Duh."

najbolj skrivnostna doktrina

Trditev, da je Bog sestavljen iz treh posameznih toda enakovrednih in popolnoma združenih oseb – Očeta, Sina in Svetega Duha – je v zgodovini krščanstva najbrž največkrat obravnavana cerkvena doktrina. Dosledni enobožci, kot so

(Iz 7,14; 9,6) in razkril, da On ne bo le še eden od kraljev temveč Nekdo, ki bo trpel v korist svojega ljudstva (Iz 53). Tudi Job je opozoril nanj: "Jaz vem, da je moj Odkupitelj živ in se bo poslednji vzdignil nad prah." (Job 19,25)

Jezusov prihod in trditev, da je Mesija sta vznemirila ustaljeno verovanje, da se Boga lahko razume samo na en način. Jezusovi čudeži in nauki so bili tako osupljivi, da so celo njegovi sovražniki morali priznati, da ima neobičajni odnos z Bogom. Ko so zahtevali, naj jim razloži ta odnos, jim je rekel: "Jaz in Oče sva eno." (Jn 10,30) Ta izjava, da je tudi on Bog je tako razjezila Jude, da so se odločili, da ga križajo, kar pa mu je dalo priložnost dokazati svoje božanstvo z vrnitvijo med žive po smrti.

Sveti Duh je morda najskrivnostnejša od treh oseb Božanstva in najtežje opisljiva. Jezus je Duha imenoval bitje, ki bo vodilo učence po njegovem odhodu (Jn 15,26). O delovanju Svetega Duha obstaja dovolj jasno razumljivih svetopisemskih besedil, da vemo, da ne gre le za posredni način Božjega delovanja, temveč za dejansko osebo.

zgodnjekrščanska težava

Sveto pismo nikoli ne uporablja besede Trojica, toda obstaja nekaj novozaveznih besedil, ki omenjajo Očeta, Sina in Svetega Duha kot združeno entiteto. Vsaka od teh osebnosti je jasno opisana in vse tri

so večkrat omenjene v istem odlomku. Tipičen primer je 1 Pt 1,2, kjer apostol spregovori bralcem kakor "izvoljenim po previdnosti Boga Očeta, v posvečenju Duha, k pokorščini in pokropljenju s krvjo Jezusa Kristusa." In v Mt 28,19 Jezus naroča svojim učencem, naj krščujejo nove učence "v ime Očeta in Sina in Svetega Duha," treh združenih članov Trojice.

Zaradi pomanjkanja jasne svetopisemske teologije o Trojici so zgodnji kristjani imeli težave z opredelitvijo Jezusa in Svetega Duha. Nekateri so zavračali Jezusovo božanskost, toda večina cerkvenih starešin je bila prepričana, da je Bog, kakor je to trdil tudi sam. Apostol Janez je jasno razumel, da je Sveti Duh oseba sama po sebi, neodvisna od Očeta in Sina. Tako je zapisal Jezusove besede: "Jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo ostal pri vas vekomaj: Duha resnice, ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi in ne pozna. Vi ga poznate, ker ostaja pri vas in bo v vas." (Jn 14,16.17)

V zgodnjem obdobju krščanske zgodovine so cerkveni koncili vedno znova obravnavali vprašanje Trojice. Eden končnih izdelkov njihovega proučevanja je atanazijska veroizpoved, ki pojasnjuje Trojico in sviri pred mnogobožtvom: Opisuje "enega Boga v Trojici. ... Obstaja oseba Oče, oseba Sin in oseba Sveti Duh. ... To niso trije Bogovi, temveč eden Bog."

V teh kratkih besedah so zgodnje-krščanski učenjaki pokazali, da Boga predstavljajo tri osebe, ki pa niso ločene druga od druge. Če menimo, da moramo nekaj prositi Očeta, nekaj drugega pa Jezusa, ali če delujemo, kakor da tri božanske osebe medsebojno tekmujejo, razumemo doktrino o Trojici popolnoma napačno. Molite lahko h katerikoli Božji osebi, pa bodo molitev slišale vse. Ne morete jih medsebojno ločiti, niti ljubiti katerega od članov Trojice bolj kakor drugega.

govoriti o delovanju

Morda je najboljši način za pojasnitev treh oseb Božanstva prepoznati njihov namen pri našem zveličanju.

Bog Oče je temelj in vir vsega (1 Mz 1,1). Všeč mi je, kako je pisec hvalnic Walter C. Smith opisal Boga: “Nesmrtni, nevidni, edini Bog modri, v nedostopni svetlobi zakrit pred očmi, blagoslovljen, najslavnejši od večnosti, vsemogočen, zmagovalen, Tvoje ime se slavi.” Ko gledamo Staro zavezo, ga vidimo kot veliko moč, vodnika in osebo, ki disciplinira – in Bog je zares vse to.

Toda nam, omejenim bitjem, ni ravno preprosto biti v stiku z nesmrtnim, nevidnim in oddaljenim Bogom. Ko se je približal čas za izvršitev načrta zveličanja, je Bogu bil potreben “nekdo, ki je bil podoben Sinu človekovemu” (Raz 14,14), da

bo zdravnik, učitelj in spravna žrtev. Kot človek je bil Jezus “kakor mi preizkušan v vsem, vendar brez greha.” (Hebr 4,15) V Jezusu se nam je Bog razodel kot usmiljena, milostna oseba, ki ljubi grešnike, ima moč nad smrtjo in v nebesih posreduje naše molitve Očetu (1 Tim 2,5).

Kakor je napovedal Jezus, nam Sveti Duh govori rahločutno po našem umu in vesti. Jezusovi učenci so poudarili, da je Sveti Duh navdihnil pisce Svetega pisma (2 Pt 1,21) in vodi vsakogar, ki preiskuje to knjigo (Jn 16,13). To nam omogoča, da imamo kristjani deleštvo z Bogom in med seboj (2 Kor 13,14). Sveti Duh je glas naše vesti (Rim 9,1), daje nam duhovne darove (1 Kor 12,7) in zagotavlja moč, ki nam je potrebna za premagovanje skušnjav (2 Tim 1,7).

Če gledamo nanjo na ta način, Trojica predstavlja Boga po treh osebah, katerih vsaka želi biti dosegljiva nam, človeškim bitjem, z našimi različnimi osebnostmi in potrebami.

Pa vendar ne razumite napak: Ker vidim, da Sveti Duh spreminja moje življenje, ne pomeni, da je Jezus nezainteresiran za mojo rast v milosti. Da je Jezus služil kot žrtev za moje grehe na Golgoti, ne pomeni, da me Oče ne ljubi prav tako. Da je Oče sodnik grehov, ne pomeni, da sta Jezus in Sveti Duh glede tega ravnodušna. Prav zares so trije eno in vsi trije nas ljubijo. ☉

PREPREČITI OTROŠKO UPORNIŠTVO

V. Med pregledovanjem vaše spletne strani sem naletela na odgovor staršem fanta, ki je želel mohawk frizuro. Svetovali ste jima, naj mu tega ne dovolita, z obrazložitvijo, da večina najstnikov zahteva roko, če jim ponudiš prst. Menim, da je za starše na splošno modro, da dovolijo majhne stvari, tako da je prepoved, kadar je potrebna, zares učinkovita. Ali skrbna izbira sporov/bojev ne zmanjšuje verjetnosti upornišva?

O. Prav ste ugotovili, da starševski mikro nadzor lahko povzroči upornišvo, vendar je ključna beseda *lahko* v nasprotju z besedo *bo*. V tej kolumni sem neštetokrat spregovoril proti načinu vzgajanja, ki je dandanes prisoten povsod.

Toda mikro nadzor je veliko več kakor trikrat reči ne. Mikro nadzor pomeni vzorec neprestane zaščite otroka, da ne bi izkusil posledic svojih dejanskih ali morebitnih odločitev.

Predstavlja prizadevanje, da otroku preprečimo narediti za njegovo zdravje neškodljive napake in da opravlja za otroka diskrecijske odločitve, kot je npr. izbira njegove rekreacije.

Zagotovo pa ni mikro nadzor vztrajanje, da otrok pravilno odseva vrednote svojih staršev s svojim obnašanjem, videzom in družbenimi odločitvami. To je del in področje pravilne otrokove discipline.

Frizura mohawk lahko v nekaterih družinah odseva starševske vrednote. Torej naj bo. Toda v primeru, ki ga navajate v svojem vprašanju, nikakor ni predstavljal vrednot staršev. Odsevala je kljubovalno, celo uporniško naravnost do starševskih vrednot. Natančno zaradi tega so starši prosili za moj nasvet.

Starši naj se ne strinjajo z uporniškimi stvarmi, čeprav otrok ni in nikoli ni bil uporniški. Slišal sem besede grenkega obžalovanja premnogih staršev, ki so kmalu zatem, ko so svojemu neuporniškemu otroku dovolili uporabo uporniškega simbola, kot je npr. majica z nespoštljivim sporočilom, spolno izziivalno oblačilo, nenavadna frizura, nenormalna barva las, punk ali gothic oblačilo, telesni piercing in uhani, izkusili zelo hitro poslabšanje otrokovega stanja.

Uporniški simbol privlači pozornost uporniških otrok, ki pri do tedaj neuporniškemu otroku spodbujajo uporniško obnašanje. Otrok si želi njihovo odobravanje, kar lahko doseže samo s čedalje bolj uporniškim ravnanjem, tako da se kmalu vsi ljudje sprašujejo,

kaj neki se je zgodilo temu otroku, ki je bil še pred kratkim tako prijazen.

Današnji starši pogosto navajajo dve sodobni domisljici, pregovora "Skrbno premisli svoje boje" in "Ne skrbi za majhne stvari" kot izgovor, da določenim zahtevam otrok ne rečejo ne. Videti je, da se ne zavedajo, da se skoraj vse velike stvari začnejo z majhnimi. Relativno majhno dejanje spregledanega kljubovanja se npr. v treh mesecih razcveti v hudo uporništvo.

Natanko zaradi tega staršem najstnikov dajem v premislek tri zanje najprimernejše pogovore: "Ponudiš prst, pa hoče roko", "Zatrete v kali" in "Bolje preprečiti, kot zdraviti."

To so zelo staromodni pogovori, ki kličejo še enega: "Nič novega pod soncem." ☺

Zagotovite si

Varnost

Upanje

Veselje

s pomočjo dopisnega
svetopisemskega tečaja

Izberi življenje

- *Obstaja upanje za naš kaotični svet?*
- *Kaj bo prinesla prihodnost?*
- *V čem je skrivnost srečnega življenja?*

*Iz vira, ki mu lahko
zaupate –
iz **Svetega pisma!***

Pošljite izpolnjen kupon na spodnji naslov in **brezplačno** boste prejeli prvo tiskano temo tečaja **Izberi življenje.**

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Pošta _____

V. V Svetem pismu sem prebral, da bo ustvarjena nova Zemlja (2 Pt 3,13) in tudi novi Jeruzalem (Raz 21,2). Bomo potem živeli na novi Zemlji ali v novem Jeruzalemu?

J. L.

O. V Raz 21,2 Janez pravi, da je videl "novi Jeruzalem, ko je prihajal z neba od Boga" in v vrsti 3 pravi, da je slišal močen glas od Božjega prestola: "Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi." Glede na to se bo ob koncu tisočletja (milenija) novi Jeruzalem spustil na Zemljo kot glavno mesto obnovljenega planeta. Živeti v novem Jeruzalemu bo pomenilo živeti na Zemlji, kakor danes vsak prebivalec New Yorka, Nairobija ali Tokija živi tudi na Zemlji.

V. Jezus je zase rekel: "Kakor je bil namreč Jona v trebuhu velike ribe tri dni in tri noči, tako bo tudi Sin človekov v osrčju zemlje tri dni in tri noči." (Mt 12,40) Kdaj se začnejo ti trije dnevi in tri noči?

R. V.

O. Novozavezno poročilo jasno pravi, da je bil Jezus križan v petek popoldan in je vstal od mrtvih v nedeljo zjutraj. V nedeljo popoldan sta dva učenca na poti v Emavs med pogovorom z Jezusom omenila, da "je

danes že tretji dan" odkar je bil Jezus križan (Lk 24,21). V nedeljo zjutraj je bil dejansko tretji dan od petka popoldan – en celi dan in dva delna dneva. Trije polni dnevi in noči bi seveda premaknili Jezusovo vstajenje na ponedeljek popoldan, kar pa se ni zgodilo. Čemu je torej rekel, da bo v grobu ("v osrčju zemlje") "tri dni in tri noči"? Zato ker je za primerjavo uporabil citat iz Jon 1,17, ki uporablja te besede.

V. Ali je greh biti upepeljen?

N. W. R.

O. 1 Mz 2,7 pravi, da je Bog oblikoval človeka iz "zemeljskega prahu". Potem ko sta Adam in Eva grešila, jima je rekel, da bosta umrla in se vrnila v prah (1 Mz 3,19; Prd 12,7). Po smrti in pokopu človeka traja nekaj časa, da se njegovo truplo razgradi nazaj v prah. Upepelitev pospeši ta proces. V Svetem pismu najdemo primer upepelitve. Po smrti kralja Savla in njegovih sinov v boju s Filistejci je skupina Izraelcev vzela njihova trupla in jih sežgala (1 Sam 31,11.12). Iz poročila ni razbrati, da bi storili kaj napačnega.

V. Kaj je Božji načrt z ljudmi v sluh, brezdomci in berači, ki nikoli niso slišali besed večnega življenja o spreobrnitvi in krstu?

J. C.

upepeljen?

O . Božji načrt je, da jim premožni kristjani pomagajo s hrano, oblečili in stvarmi, ki so nujne za življenje ter jih potem povabijo, da iz Svetega pisma spoznajo Jezusa Kristusa kot svojega osebnega zveličarja (glej Mt 25, 31–46).

V . 4 Mz 23 pravi, da je nekdanji Božji prerok Balaam zaradi slavoлюбja in pohlepa po denarju želel prekleti izraelski narod, vendar mu je Bog položil v usta besede, s katerimi jih je namesto tega blagoslovil. Mar ni bila to kršitev Balaamove svobodne izbire?

J. B.

O . Moabski kralj Balak je poslal sle k Balaamu s prošnjo, naj pride in prekolne Izrael, vendar je Bog Balaamu naročil, naj ne gre z njimi. Ker pa je kralj vztrajal pri svoji prošnji, je Bog rekel Balaamu, da lahko gre, “vendar stôri samo to, kar ti bom rekel!” (4 Mz 22,20.35) Tudi Balaam je rekel Balaku, da lahko govori samo to, kar mu reče Bog (4 Mz 22,38; 23,12.26; 24,12.13). Tako je Balaam razumel omejitev, ki mu jo je naložil Bog. Poleg tega Balaamova svoboda izbire ni bila edina stvar, s katero je Bog imel opravka. Prav tako je moral zaščititi Izraelce pred preklestvom, ki bi ga lahko Balaam razglasil nad njimi.

V . Rim 10,4 pravi, da je Kristus “konec postave”. Ali to pomeni, da je Kristus razveljavil postavo?

—A. R. B.

O . Nekateri kristjani razlagajo to besedilo natanko tako – da je Kristus razveljavil postavo in je niso več dolžni izpolnjevati. Toda Pavel zelo jasno piše, da postava določa, kaj je greh: “Postava nam le omogoča, da spoznamo greh,” (Rim 3,20) in “Vendar greha nisem spoznal razen prek postave.” (Rim 7,7) Apostol Janez pa pravi: “Greh je nepostavnost.” (1 Jn 3,4) Postava definira greh. Kristus je umrl, da bi nas rešil od greha. Toda brez postave ne bi bilo greha in Kristusova žrtev bi bila zaman. Pavel želi povedati, da je Kristus konec izpolnjevanja postave kot sredstva za zveličanje, kar je legalizem.

denar ni vse

J. L. Tucker pripoveduje zgodbo, ki ilustrira resnico, da obstajajo stvari, ki jih denar ne more kupiti.

Pred leti je skupina moških razpravljala o izjavi "Denar lahko kupi vse!" Bogati poslovnež je šel tako daleč, da je ponudil 4000 dolarjev vsakomur, ki lahko prepričljivo imenuje štiri zaželjene stvari, ki jih denar ne more kupiti. Bil je prepričan, da nihče ne bo zmožen zadostiti izzivu. Skeptično se je nasmihal, ko je eden iz skupine vzel kos papirja, napisal nanj štiri kratke vrstice in mu ga izročil. Poslovnež je skrbno prebral zapis, brez besed vzel čekovno knjižico in izpolnil svojo obljubo.

Seznam štirih stvari, ki jih denar ne more kupiti, se je glasil: "Dojenčkov nasmeh, minula mladost, ljubezen poštene ženske in vstop v nebesa."

Te besede nas spodbujajo preiskati svoje srce. Odvzemajo moč samozavestnemu kupcu denarja. Zbujejo nam hvaležnost za neprecenljive vrednote, ki jih denar ne more zagotoviti in vzdrževati. **Z**

